సీతాకోకచిలుక

పూర్వం ఒకప్పుడు జపాను దేశంలో కునిసాదా అనే పేరుగల సామంతుడుండేవాడు. ధనవంతుడు, దయావంతుడు అవడంచేత అతనికీర్తి దేశమంతటా వ్యాపించింది. కాని కాలం ఎల్లప్పుడూ ఒకేరీతిగా ఉంటుందా? అతని వృద్ధాప్యంలో దురదృష్టం అతన్ని వరించి నాశనం చేసింది. జపానుదేశంలో చీటికీ మాటికీ భూకంపాలు వస్తూంటాయని మీకు తెలుసు అలాగే ఒకసారి భూకంపంవచ్చి అతనిసౌధం కూల్చివేసింది. అపారమైనధనం, ధాన్యం, వస్తుసామగ్రి అన్నీ భూగర్భంలో లీనమైపోయాయి. భార్య, కొడుకులు, కోడళ్లు భూదేవికి బలియైపోయారు. కునిసాదా, అతని ముద్దులపట్టి ఒకోనామాత్రం ప్రాణాలతో బయటపడ్డారు. ఈ ప్రమాదంలో కునిసాదా రెండుకళ్లూ పోయాయి. అసలే వృద్ధుడు, సర్వం నాశనమైంది, దానికితోడు కళ్లుకూడా పోయాయి. అతని దుఃఖం చెప్పనలవికాదు. ఉన్న ఒక్క కూతుర్ని చూసుకొని కొంత సంతృప్తితో, దక్కించుకోగలిగిన కొద్ది పాటి పాత్రలతో, గుడ్డలతో కునిసాదా ఉన్న ఊరువిడిచిపెట్టి దూరప్రాంతానికి వలసపోయాడు.

తన్నూ, తన పూర్వపు హోదానూ ఎవరూ ఎరగని ఊళ్లో చిన్నయిల్లు కట్టుకుని కుమార్తెతో నివసించసాగాడు మొదట కొన్నాళ్లు జీవనం గడపడం కష్టసాధ్యమైంది కాని క్రమేణా జపానులో గుడ్డివాళ్లు చేయదగిన వృత్తి ఏవో నేర్చుకుని దానిద్వారా కొంత సంపాదించి పొట్ట పోసుకునేవాడు.

ఒకోనా పెద్దదైంది. ఆమె పువ్వులు అమ్మి మరికొంత డబ్బు ఇంటికి తెచ్చేది గుడ్డివాడైనతండ్రికి ఆమె ఏలోటూ రానీకుండా, తనే ఆయన కళ్లుగా పనిచేసేది ఎప్పుడూ పూలతోటలో పూలకన్నెలా తిరిగే

సామగానం సరస్వతీదేవి

ఒకోనా, యౌవనం వచ్చినకొద్దీ గులాబీపూల నాజూకుదనం, తామరపూవులస్వచ్ఛకాంతులూ, సంపెంగపూవుల మనోహరమైనవాసనా సంతరించుకుంది. ఆమె పూలుకోసేటప్పుడు తుమ్మెదలు ఝుమ్మనిమూగి మంచిమంచి పువ్వులు చూపించేవి. సరస్సులోని హంసలు ఆమెను చూడగానే దగ్గిరికి ఈదుకొనివచ్చేవి పక్షులు ఆమెబుజాలమీద వ్రాలేవి.

ఒక మధ్యాహ్నంవేళ ఆమె పువ్వులు గుచ్చుతూ అలాగే నిద్రపోయింది. ఆమె చేతిలోని గులాబీపువ్వు తక్కిన పువ్వులతో "హుష్ గోల చెయ్యకండి. ఒకోనా నిద్రపోతోంది," అన్నది. ఇంతలో ఒకోనా పెదవులమీద ఒక సీతాకోకచిలుక నిలుచుంది. అది కొంతసేపు రెక్కలు విదిల్చి రాచనగరుకేసి ఎగిరిపోయింది.

మరొకపువ్వు అన్నది: "అదిగో ఒక సీతాకోకచిలుక ఒకోనా పెదవులనుంచి ఎగిరి వెళ్ళింది. బహుశా అది ఒకోనా ప్రాణమే నేమో. 'ఒకోనా' అంటే సీతాకోకచిలుక అనేగదా అర్థం! ఎక్కడికివెళ్ళిందో ఏమో ఎవరికితెలుసు? అది తిరిగి వచ్చేదాకా ఒకోనా మేలుకోకుండా మనం రక్షించాలి."

తక్కిన పువ్వులు అలాగేనన్నాయి.

ఆరోజునే జపాను చక్రవర్తి హ్యాంగ్ తనకోటలో సభామందిరంలో మంత్రులతో, ఇతర సభికులతో ఏవో రాచకార్యాలు చక్కబెడుతున్నాడు అతనికిఇరవైఅయిదేళ్లు. రాజ్యానికి వచ్చి అయిదేళ్ళయినా ఇంతవరకూ పెళ్ళిమాట తలపెట్టలేదు. ఎప్పుడూ రాజకీయ విషయాలలోనే మునిగి తేలుతూ ఉంటారు. ఎందరో ధనాఢ్యులైన సామంతులు, ఇతర దేశాలరాజులు తమతమ పుత్రికలను జపాన్ చక్రవర్తికిచ్చి వివాహం చేయడానికి సంబరపడ్డారు. కాని అతను ఎవరినీ కన్నెత్తిచూడలేదు.

కొలువు చాలించిన తర్వాత చక్రవర్తి ఒకరిద్దరు మంత్రులతో కలిసి చల్లగాలికోసం మేడపైభాగానికి వెళ్లాడు. దూరంగా ఎండలో ధగధగలాడే మంచుకొండలు, పచ్చని అడవులు కనిపిస్తున్నాయి.

★ సీతాకోక చిలుక ★

చక్రవర్తి ఇదంతా చూస్తూ ఏదో ఆలోచనలో పడ్డాడు. అప్పుడొక సీతాకోకచిలుక వచ్చి చక్రవర్తి సమీపంలో ఉన్న పూలకుండు మీద వాలింది

“ఈ అందాలరెక్కల పురుగు ఇక్కడ ఎందుకు వాలిందో? ఇది మంచి శకునమే అనుకుంటాను,” అన్నాడు చక్రవర్తి.

“అబ్బా! సీతాకోకచిలుక ఇలాంటి ఏకాంతస్థలానికి ఎగిరివస్తే, ఇక్కడికి ప్రియతములైనవారు త్వరలో వస్తారనిసూచన. ఇది మన దేశంలో దైవజ్ఞులు చెప్పే శకునం,” అన్నాడొక వృద్ధమంత్రి

“కాని నాకు ప్రియతములెవరూ లేరే నేనెవ్వర్నీ ప్రేమించలేదే. నాకు రాజకీయాలే సర్వమూను,” అన్నాడు చక్రవర్తి

అంతలో సీతాకోకచిలుక పూలకుండునుంచి లేచి ఒయ్యారంగా వలయనృత్యం చేస్తున్నట్టు చక్రవర్తిచుట్టూ తిరిగి అతని చేతి వినన కర్రపై క్షణంసేపువాలి, మళ్ళీ తుర్రున ఎగిరిపోయింది.

అది ఎగిరిపోతుంటే బరువైన హృదయంతో దానికేసే చూశాడు చక్రవర్తి తరవాత ఇలాఅన్నాడు.

“జపాన్ సామ్రాజ్యానికి మహారాణి లేకపోవడం తీరని కొరత కదూ?”

“అవును ప్రభూ!” అన్నారు మంత్రులు.

“అయితే నేను త్వరలో పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాను.”

ఈమాటతో మంత్రులకు బ్రహ్మానందమైంది.

రెండు మూడు రోజుల తర్వాత వృద్ధసామంతుడు కునిమాద్దా తన కుమార్తెను పిలిచి ఒక సంతోష వార్త చెప్పాడు:

“విన్నావా టెకోనా? రాజోద్యానవనంలో చక్రవర్తి ఈవేళ సాయంత్రం బ్రహ్మాండమైన విందు చేస్తున్నారు. ఈ చుట్టుపక్కలఉన్న సామంతులందర్నీ తమతమ కుమార్తెలతో సహా రమ్మని ఆహ్వానించారు. వారిలోనుండి ఒకరిని తనరాణిగా వరిస్తారట. అమ్మాయ్. మనకు మంచిరోజులు వస్తాయేమో ఎవరికి తెలుసు? కనుక నువ్వుకూడా నాతోరా. మనం ఇప్పుడు బీద వాళ్లమైనా మనవంశం బీదవంశం కాదుగదా. మనది సామంతుల కుటుంబం. మనంకూడా వెడదాం. మన పాత యింట్లోనుంచి తెచ్చిన పెట్టె ఒకటుంది చూశావా?

అందులో ఖరీదైన నా పాత దుస్తులున్నాయి పట్రా," అన్నాడు.

ఒకోనా ఆదుస్తులు తెచ్చి తండ్రికిచ్చింది. అవి ఆయన ధరించాడు. తరవాత కుమార్తెని కూడా ఆ పెట్టెలోఉన్న మంచిదుస్తులు ధరించమన్నాడు. అందులో ఇదివరకు ఒకోనా తల్లిదుస్తులుండేవి. కాని వాటిని చాలకాలం కిందటే ఏదో అవసరమొస్తే డబ్బుకోసం ఒకోనా అమ్మివేసింది. అందుచేత "నాన్నా! ఆబట్టలు లేవు. నాకేం ఫరవాలేదు. ఈ బట్టలతోనే ఇలానే వస్తాను," అంది

ఆసాయంత్రం రాజోద్యానవనం పెళ్ళిపందిరిలా కలకలలాడింది రంగు రంగుల దుస్తులు ధరించిన స్త్రీలు, పురుషులు విలాసంగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు నీటి బుగ్గల నుండి నీటిధారలు జల్లులు జల్లులై ఎగసి వస్తున్నాయి పూలచెట్లు కూడా సంతోషంతో ఊగసలాడుతున్నాయి మేళతాళాలు మోగుతున్నాయి. ఆ సమయంలో ఒకోనా తన ముదుసలితండ్రిని చెయ్యి పుచ్చుకొని నడిపిస్తూ వచ్చింది రాగానే ప్రతివారూ చక్రవర్తికడ మోకరిల్లి వెనక్కిపోవడం ఆచారంగనుక, ముందు చక్రవర్తిని సమీపించింది.

చక్రవర్తి కునిషాదాను చూశాడు వృద్ధుడైనా కునిషాదాకు పూర్వపు ఠీవి చెక్కుచెదర లేదు అతన్నిచూసి చక్రవర్తి జాలిపడ్డాడు తరువాత అతనివెనుక ఒదిగినుంచున్న ఒకోనాను చూశాడు అరవిరిసిన గులాబీ మొగ్గలా, బెదిరిపోయిన లేడి కన్నెలా కుంచించుకు పోతున్న ఆమెను చూడగానే చక్రవర్తి హృదయం రెపరెపలాడింది ఆ క్షణంలో ఆమెతనకుకూడా మిగతా వారిలాగ మంచిబట్టలుంటే ఎంత బాగుండుననని అనుకుంది.

ఇంతలో రాజసేవకు డొకడు గొంతుపెట్టుకుని అరుస్తూ ఒక ప్రకటన చేశాడు.

"మూడు రోజులకిందట చక్రవర్తిగారికి కాబోయే సతీమణి అయిన స్త్రీప్రాణం ఒక సీతాకోకచిలుకరూపంలో కోటలోకివచ్చింది. ఇక్కడ సమావేశమైన సుందరీమణులలో ఆమె గనుక ఉండేటట్లయితే ఆమెను సీతాకోకచిలుకలు బహిరంగపరుస్తాయి కనుక అంతా సిద్ధంగా ఉండండి"

ఇలా అని అతడు ఒకసంజ్ఞ చేశాడు వెంటనే కొందరు సేవకులు ఒక ఇనుపతీగలపెట్టె తీసుకువచ్చారు. దానితలుపు తెరిచేసరికి బోలెడు సీతాకోకచిలుకలు బయటికి వచ్చాయి. సాయంకాలపు నీరెండలో వాటి రంగుల రెక్కలు మరింత శోభాయమానంగా ప్రకాశించాయి.

వాటిని చూడగానే ఒకోనా సంతోషంతో నాట్యం చేయసాగింది. సీతాకోకచిలుకలు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. ఆమె భుజాలమీద, చేతులమీద, నెత్తిమీద వాలినై. ఆమె ఇంకా ఆనందపరవశురాలై సభాసదులమధ్య అత్యంతరమ్యంగా నాట్యం చేస్తోంది.

ఆరోజున సీతాకోకచిలుకరూపంలో తనవద్దకు వచ్చింది ఈ పేదబాలికయేనని చక్రవర్తి గ్రహించాడు. సింహాసనం మెట్లు దిగివచ్చి ఒకోనా చేతులు పట్టుకుని మెల్లిగా చేతులమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "ఈమెయే నారాణి. రేపే ఈమెను వివాహం చేసుకోబోతున్నాను," అని చక్రవర్తి అందరికీ ప్రకటించాడు.

వృద్ధసామంతుడు కునిషాదా గుడ్డి కళ్లనుండి సంతోషపు కన్నీళ్లు జలజల రాలినవి చక్రవర్తికి కృతజ్ఞతతో మళ్లీ మోకరించాడు ఒకోనా కూడా మోకరిల్లింది. ఆమెను రెండు చేతులతో లేవనెత్తాడు చక్రవర్తి

అనేకులు సౌందర్యరాశులు, కులీనకన్యలు ఉండగా ఈ పేదపిల్లను చక్రవర్తి ఎలా వరించారా అని అందరూ క్షణంసేపు ఆశ్చర్యపోయారుగాని కునిషాదా ఒకప్పుడు గొప్ప సామంతుడని గ్రహించగానే సమాధానపడ్డారు.

"జపాన్ సమ్రాట్టుకూ జై. జపాన్ సమ్రాజ్ఞికీ జై," అనే జయశబ్దాలు మిన్నుముట్టాయి. ★

[ఒక జపనీస్ కథ ఆధారం]

కాంచన ద్వీపం
వెల 1-8-0
పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకం.
ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు-1.